

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16448/2025
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Ђорђевић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Високи савет судства, Други основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради извршења на основу веродостојне исправе, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Првог основног суда у Београду Ипв Ив 280/25/1 од 27.08.2025. године, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Првог основног суда у Београду Ипв Ив 280/25/1 од 27.08.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија извршног повериоца изјављена против решења Првог основног суда у Београду Ипв Ив 280/25/1 од 27.08.2025. године.

Образложење

Решењем о извршењу Јавног извршитеља Љупке Станковић из ... ИИВ 12/25 од 12.05.2025. године, ставом првим изреке, одређено је предложено извршење. Ставом другим изреке, одмерени су трошкови извршног повериоца од 51.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одређено је да ће накнада за успешност спровођења извршног поступка, као и евентуални трошкови јавног извршитеља бити утврђени накнадно – решењем о трошковима поступка, које ће бити достављено извршном повериоцу и извршном дужнику након наплате главног дуга, камате и трошкова извршног повериоца.

Решењем Првог основног суда у Београду Ипв Ив 280/25/1 од 27.08.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је приговор извршног дужника, па је преиначено решење о Јавног извршитеља Љупке Станковић из ... ИИВ 12/25 од 12.05.2025. године, тако што је одбијен као неоснован предлог за извршење извршног повериоца, поднет на основу веродостојне исправе. Ставом другим изреке, извршни поверилац је обавезан да извршном дужнику накнади трошкове поступка по правном леку од 27.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев извршног повериоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. О основаности предлога за извршење, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 23. Закона о адвокатури, као и члана 52. став 1. тачка 12 Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 53. истог закона, којим је прописано да је веродостојна исправа подобна да се на основу ње донесе решење о извршењу на основу веродостојне исправе ако садржи податке о извршном повериоцу и извршном дужнику и предмет, врсту, обим и доспелост обавезе извршног дужника. У конкретном случају ради се о предлогу за извршење на основу веродостојне исправе, и у побијаној другостепеној одлуци изражен је правни став да обрачун награде и накнаде трошкова службене одбране у конкретном случају не представља веродостојну исправу прописану Законом о извршењу и обезбеђењу и Закону о адвокатури, с обзиром да само обрачун о награди и накнади трошкова адвоката, који адвокат издаје свом клијенту, може представљати веродостојну исправу али клијент мора бити означен као извршни дужник на самој исправи, као и у предлогу за извршење, што није случај у конкретној ситуацији, што је у складу са праксом Врховног суда по овом питању, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Извршни поверилац указује на другачију одлуку овог суда, али другачија одлука не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима по предлогу за извршење, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведеног разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“, бр. 106/2015... 9/2020), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 27. став 3. ЗИО, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о поступку по предлогу за извршење, у коме ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 27. став 3. ЗИО, да се ревизијом оспорава другостепено решење основног суда, којим је преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења, то ревизија извршног

повериоца није дозвољена против наведеног решења, којим је преиначено првостепено решење ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер специјално правило искључује примену општих правила.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић